

Man kunde loyalt have troet, at de forskjellige Former for Sagens Behandling kunde have været gennemgaaede langt hurtigere; deri kan man være bleven skuffet, uden at dog nogen Udenforstaaende deri kan finde nogen Ret til at overøse med Beskyldninger om Dette eller Hint, mod dette eller hint Medlem fra denne eller hin Side. Det ærede Medlem kan spørge sin Sidemand (Minestad), der kjender denne Sag, og jeg er vis paa, at hans ærede Sidemand ikke vilde give sig til om denne Sag eller om disse Forhold at være Talefør for den Side af den kjøbenhavnske Præse. Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om det ærede Medlems Forslag. Jeg var flygtigt i et Sekund bleven bekendt med dette Forslag, inden det blev stillet, men kunde selvfølgelig ikke have nogen Mening om, hvad det var, det ærede Medlem vilde med dette Forslag. Smidletid har jeg aldeles ingen Grund til hærken at tilraade eller fraraade det, efterat jeg er bleven bekendt dermed paa Tryk. Jeg kan ikke negte, at det forbauser mig, at det ærede Medlem har været saa ivrig for at komme frem med sin Bessermachen i dette Spørgsmaal, at han endogaa har søgt at faae en ganske extraordinær Fremgangsmaade brugt, for at faae det bragt frem til Behandling; thi jeg kan ikke forstaa, hvad det ærede Medlem vil opnaa derved, naamlig ikke efter hans Motivering; thi efter hans Motivering var det hans Mening, at hans Forslag gif videre end mit, men efter hvad jeg skjønner, er det meget indskrænkende. Det er sagtens paa Grund af, at det har denne Egenstaa, at det lod til mere at tiltale den ærede Ordfører, denne ærede Ordets Friheds Talsmand. Af mit Forslag er den første Del nemlig, at Folkethinget ikke anerkjender, at den fulgte Opfattelse er berettiget, det egentlige Forslag, den anden Del, er blot en Beskrivelse af denne Opfattelse i Henhold til tidligere Aktstykker. Jeg indrømmer derfor det meget Muldkomne i dette, men for os, der udtale os derom og give Voterne derover, maa det kunne forstaaes. Og hvilken er den Opfattelse, der er fremkommet? At en Kandidat i Almindelighed ikke kan faae Ordet under en Interpellation, endfide da en Stiller. Det er Tanen i Justitsraad Lindbergs Opfattelse. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds vil nok have, at vi skulle billige, at en Kandidat kunde faae Ordet under Interpellationen, men i det, jeg foreslaar i Henhold til min Motivering, som det ærede Medlem for Bogense (Kl. Bernsen), hvis han havde studeret det Forhold, nok kunde skjønne, ikke falder ganske sammen med hans Flertals Motivering, paaistaar jeg, at ikke blot Kandidaten, men ogsaa Stillerne indenfor den Tid, Formanden efter hele Forholdet finder det rigtig, ere berettigede til at komme med Udtalelser og korte Bemærkninger og altsaa ere berettigede til at faae Ordet. Det ærede Medlem, der vilde gaa videre end min Forklaring, er altsaa mod sin

Willie kommen til at give Forslaget en noget indskrænkende Affattelse. Vedtages det, er det tvivlsomt, hvorvidt vi mene, at en Stiller har Ret til, naar han søler sig angreben ved en Udtalelse af Modstanderen, at bede om Ordet, men vedtages mit Forslag, maa det forstaaes under den Forklaring, der selvfølgelig ligger i hele Forholdet, at en saadan Ordets Frihed til Kandidaternes Stillere maa være vor Opfattelse af Valgbehandlingen indenfor Grændser, som efter Tids- og andre Forhold nødvendig maa sættes af Forhandlingslederen efter Loven. Jeg kan derfor ikke — og gaa deri stilles den ærede Ordfører og jeg — tiltræde det ærede Medlems Forslag paa dette Punkt. Om man kunde indskrænke sig til et Mere eller Mindre i dette Forhold, naar man havde faaet en bestemt Motivering, har jeg tidligere sagt, kan jeg ikke anse for at være af nogen videre Betydning; men at stille det op som Noget, der skulde veie mere end det Andet, er jeg ikke med til, og jeg skjønner ikke, hvad det ærede Medlem har ment med sit Bessermachen. Om det ærede Medlem vil fastholde sit Forslag for at gjøre Afstemningen endnu mere vanskelig og indviklet, end den ellers vilde være, vil jeg overlade til ham. Jeg vil foreslaa, at han ikke gjør det, men tager sit Forslag tilbage; men jeg er jo ikke raadig derover. Den ærede Ordfører var saa venlig at mene, at der var Noget, hvorom jeg ikke havde oplyst ham igaar i mit Foredrag. Jeg skal gjengjelde den Bemærkning med at sige ham, at han meget fornuftig har ladet alle disse Oplysninger staa uimodsagte, som jeg nærmere meddelte ham i mit Tilsvaer. Efterat han har fortalt, at han havde taget Alt med, givet et nøiagtigt Fotograf af Historien, udviklede jeg ham de Smaatræk, som mishagede det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Ledreborg). Ved disse Smaatræk viste jeg, hvorledes Lys og Skygge faldt saa uheldigt i hans Fremstilling, og at, naar vi toge dette væk og gav lidt mere Farve der, lidt mindre lyst, i Overensstemmelse med Aktstykkerne, sit Billedet et andet Udseende. Den ærede Ordfører har ladet dette staa ligesom flere Bessendeligheder, som han igaar gjorde sig skyldig i. Jeg skal derom blot henvise til min tidligere Udtalelse. — Det ærede Medlem for Bogense (Bernsen) havde ikke af mig ventet, at jeg vilde indtage det Standpunkt, jeg staar paa. Jeg vil sige det ærede Medlem, at han saa ofte har skuffet mine Forventninger, at han ikke har nogen Ret til længere at have nogenomhelst Forventning til mig, og hvad dernæst iøvrigt det ærede Medlems Bemærkninger angaar, skal jeg ikke komme videre ind paa de forskjellige Feiltagelser, han gjorde sig skyldig i. Det ærede Medlem har læst Aktstykkerne, men har ikke fundet Noget om en ganske kort Bemærkning; det var en Opfindelse af det andet Mindretal. Sa, man kunde bruge længere Tid til at imødegaa alle de Unsiagtligheder med Hensyn til Smaatrækkene,